

10. klašu iesvētības

No 16.-20. oktobrim Jūrmalas Majoru vidusskolā notika 10. klašu iesvētības, kuras rīkoja 11. klase. Katru dienu bija kāda tēma, ko desmito klašu skolēni izspēlēja un piedalījās dažādos pārbaudījumos.

Pirmā diena veltīta cirka tēmai. Desmitie pārgērbās par klauniem, viens no uzdevumiem bija saistīts ar sporta aktivitātēm. Skolēni lēca, rāpoja pa grīdu un lēkāja ar lecamauklu. Viņiem bija arī jāpasaka kāds smieklīgs joks, lai tiktu garām mūsu klases komandai. Otrajā garajā starpbrīdī sagaidījām viņus aktu zālē. Desmitie rādīja savus priekšnesumus, bet uz slidenas grīdas. Tika izbaudīts arī mūsu pārsteigums - majonēze kopā ar miltiem. Viens no sodiem bija uzkrāsota seja, bet, ja kādam ir alerģija, tas ieguva kartona lapu ar uzrakstu „Es esmu klauns.”

Otrdien desmitie atdarināja bezpajumtniekus. Viss bija pavisam vienkārši, skolēni meklēja lapiņas, kuras bija paslēptas miskastēs. Atrodot to, viņi ieguva dažus centus. Klases sacentās, kura ātrāk sakrās 50 centus. Tiem, kas nebija saģērbušies, atņēmām apavus, bet dienas beigās tos atdevām.

Trešdien mums bija dzimumu maiņa. Nu šoreiz desmitie ļoti pacentās. Visvairāk izcēlās 10. b, jo puisiem bija ne tikai kleitas, bet arī brīnišķīgs sejas grims. Pirmajā starpbrīdī mūsu stiprais dzimums cīnījās pret Ilju, meitenes saņēma boksa cimds. Viņš sita vāji, jo tomēr aiz visa puīša seju krāsojuma slēpās meitene. Savukārt mūsu dāmas izbaudīja dejas. Viņām sanāca lieliski. Un kur tad bez modes skates! Tā mums notika otrajā garajā starpbrīdī. Šoreiz sodi nebija vajadzīgi.

Ceturtdien bija reperu diena. Desmitie satikās trešajā stāvā, izvilka lapiņu ar vārdu un tad improvizēja. Varēja redzēt, ka viņi iejutās lomā, un varu teikt, ka repot sanāca labi. Otrajā garajā starpbrīdī katra klase rādīja savu priekšnesumu, bija ļoti interesanti. Diemžēl 10.c devās uz filmu, tāpēc nevarēja piedalīties. Sodi arī nebija vajadzīgi.

Nu tad beidzot pēdējā diena. Kults. Garajā starpbrīdī mēs desmitos ievēdām skolas kapelā. Tur uzzīmējam uz sejas sarkanu krustiņu, un tad Alens nolasīja nelielu tekstu. Galvenā frāze bija „pamatskolu ārā, vidusskolu iekšā!”. Pēc stundām ar ciet acīm ievēdām viņus aktu zālē, kur tika dots zvērests un nogaršots mūsu sagādātais gardums - ūdenszāļu lapa, čili mērce ar šokolādes skaidiņām.

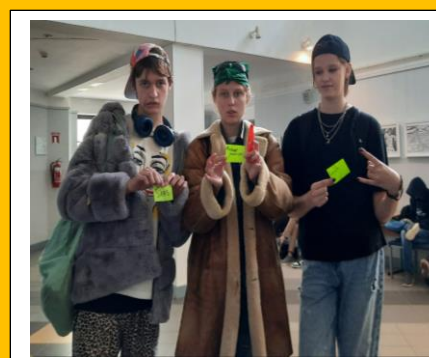
Turpinājums nākamajā lappusē.

Lūk, tā pagāja iesvētības, mums pašiem bija ļoti jautri, kaut arī organizēt atrakcijas nebija viegli. No desmitiem dzirdēju, ka viņiem arī patika. Diemžēl ne visiem, bet lielākajai daļai. Iesvētības ļāva saliedēties, tikai daudzi to vēl nesaprata.

Rudīte Laima Veikša, 11. klase,

Anetes Kamaldiņas 11. klase foto

Dzintaru koncertzālē - A. Osokina klavierspēle un filma par Bēthovenu

19. oktobrī pēc otrās stundas mēs kopā ar 10.c klases skolēniem devāmies uz Dzintaru koncertzāli. Skolotāja I. Mulareka bija noorganizējusi muzikālu tikšanās ciklu un sarunas kopā ar pianistu Andreju Osokinu. Noskatījāmies filmu par slaveno vācu komponistu Ludvigu van Bēthovenu “Nemirstīgā mīlotā” (*Immortal Beloved*). Tā ir 1994. gada biogrāfiska filma, kuras autors un režisors ir *Bernards Rouzs*, galvenajās lomās *Gerijs Oldmens*, *Džerons Krabē*, *Izabella Rosalīni* un *Johanna ter Stīža*.

Filma vēsta par leģendārā Ludviga van Bēthovena dzīvi un nāvi, par jūtām. Līdzās mūzikai, ko Bēthovens ir radījis, komponists reiz uzrakstīja slavenu mīlestības vēstuli kādai nezināmai “mīlotajai”, filma mēģina noskaidrot, kas bija šī noslēpumainā sieviete.

Man patika filma, tas, kā komponists cīnījās ar visiem šķēršļiem, kas viņam tika likti. Uzzināju, ka viņš bija stiprs, spēcīgs, gudrs – zināja daudz svešvalodu. Bēthovens ir pazīstams un cienījams visā pasaulē.

Divus Bēthovena skaņdarbu nospēlēja ievērojamais pianists Andrejs Osokins. Man ļoti patika šis pasākums. Uzskatu, ka visām vidusskolas klasēm vajadzētu apmeklēt šādus lektorijus.

Elizabeta Černousova, 10.a klase

Rudens kross

Šodien mēs ar klasesbiedreni un draudzeni Dārtu braucām uz Rudens krosa sacensībām. Tās notika Kauguros, tur mēs nokļuvām ar autobusu. Krosā piedalījās Jūrmalas 5.-12. klašu skolnieki no dažādām skolām. Sacensības iedalīja trīs kategorijās: 5.-6. klasei bija jāskrien 500 m, 7.-9. – kilometrs, bet 10.-12. jāpārvar divi kilometri.

Laiks šķita nepiemērots skriešanai, jo bija ļoti auksts, vējains un stipri lija lietus. Mums iedeva uz papīra izdrukātus numurus, kurus dalībnieki piesprauda pie jakām. Pirms skriešanas bija jāgaida ļoti ilgi, tāpēc zīmes samirka. Uzsākot skrējieni, mans numurs jau bija pilnībā izmircis un krita nost, tādēļ tas bija jānorauj. Skrējiena finišā tas gan bija jānosauc.

Sacensības man nepatika nepiemēroto laikapstākļu dēļ. Nosalu, izmirku, man bija grūti elpot, jo gaiss bija ļoti auksts un viss bija dubļos. Skrējieni man nepatika, jo tas neizraisīja prieku. Labprāt piedalītos vēl arī citās sacensībās, ja vien būtu piemērotāks laiks.

Madara Loca, 8.b klase,

autores foto

Naudas diena

2023.gada 31. oktobrī mums notika „Naudas diena”, kurā mums stāstīja par naudu, kā ekonomēt un kādus zināšanas vajag šajās nozarēs.

Projekts sākas pl. 8.50 un ilga trīs mācību stundas, bet starpbrīžos mēs varējām iziet desmit minūtes. Sākumā lektore stāstīja, kā ir sastādīts plāns, pēc kura notiks nodarbības.

Pirmajās divās stundās uzzinājām par to, kā ekonomēt un kādas zināšanas būs nepieciešamas tālākajā dzīvē. Mums bija jāizpilda uzdevums, kurā vajadzēja darboties pāros.

Pēdējā stundā mums bija kāds vīrietis, kas papildināja iepriekš teikto. Mēs atkal saņēmām jaunus uzdevumus. Bija jāizraksta, kādas nodarbības vajadzētu katru mēnesi.

Man patika pasākums, uzzināju jaunas lietas par naudu, kā ekonomēt un kādas zināšanas vajadzētu apgūt.

Marta Arsentjeva, 8.b klase

Tikšanās ar Aneti Meleci

Skolotāja Z. Ošiņa mūs aizveda uz Dubultu Centrālo bibliotēku, kur notika tikšanās ar mākslinieci Aneti Meleci, kas dzīvo gan Latvijā, gan Šveicē.

Pasākumā kopā ar mākslinieci, animācijas filmu autori un grāmatu ilustratori Anitu Meleci skatījāmies un klausījāmies, kā viņa stāsta par savu darbu. Interesanti bija uzzināt, ka viņa ir ilustrējusi arī citu rakstnieku grāmatas.

Viena no ievērojamākajām grāmatām ir “Kiosks”, par to ir uzņemta arī multfilma. Varējām aplūkot A. Meleces grāmatu un noskatīties filmiņu, tad sekoja praktiskās nodarbības.

Turpinājums nākamajā lappusē.

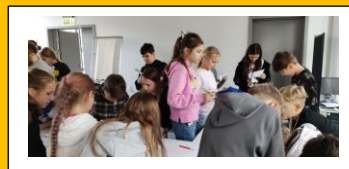
Skolas labdarības akcija

Oktoobrī mūsu skola piedalījās labdarības akcijā, iepriecinot darbiniekus un zvēriņus Slokas dzīvnieku patversmē. Jau divas nedēļas pirms pasākuma tika izsludināta ziedojumu vākšana – dažādas lietas un kārumi, kas noderētu pamestajiem dzīvniekiem.

Aktīvi piedalījās vairākas klases, skolotāja L. Lekse aicināja ziedojumus nest uz skolu, lai pēc tam tos nogādātu dzīvniekiem. Devītā klase aktīvi iesaistījās, palīdzot nest mantas uz mašīnu. Mēs bijām arī aizbraukuši uz patversmi, atdevām darbiniekiem saziņotās mantas – segas, rotaļlietas, barību un kārumus, visu, kas tik ļoti nepieciešams pamesto atbalstam.

Izvedām pastaigā suņus – no voljēriem līdz upei un atpakaļ. Iegājām arī pie kaķiem, tos gan tikai paglaudījām. Darbinieki bija ļoti pateicīgi mūsu skolai par atbalstu.

Artūrs Indriksons, 9.a klase,

Turpinājums no 3. lappuses.

Pēc tam mēs kopā darbojāmies, izdomājām un uzzīmējām turpinājumu “Kioskam”. Tā bija interesanta ekskursija, kas paliks vēl ilgi atmiņā.

*Emīlija Grundmane un Gustavs Lagzdīņš, 5.a klase,
Zandas Ošiņas foto.*

Kā es jūtos skolā?

Skolā tieši tagad es nejūtos vēl īsti iederīga, jo esmu pieradusi pie vakarskolas prasībām. Dienas skolā ir cits ritms, daudz kas ir citādi, jo man patīk ilgi gulēt. Es varēju pamosties deviņos no rīta, pagatavot sev brokastis vai citiem vakariņas, pastaigāties ar suni, bet tagad jāceļas sešos no rīta, lai atbrauktu uz skolu.

Šeit ir jauni klases biedri, no vienas puses, ar dažiem grūti uzsākt sarunu, jo es esmu sociofobs. Bet, no citas puses, nav tik slikti, jo jauni draugi - tas ir labi. Viņi palīdz man arī mājasdarbos vai pat konsultē par kontroldarbiem. Vēl ir nepierasti, jo ir jauni skolotāji un klases audzinātāja.

Sākumā ilgi domāju par pārcelšanos attālinātajās mācībās, bet tās ir par maksu, un tādēļ pārdomāju, jo paralēli iegūstu autovadītāja apliecību un nauda jātērē autoskolai. Domāju es par to, tāpēc ka šobrīd dzīvoju Tukumā, un, lai atbrauktu uz skolu, paiet 50 minūtes. Bez tam vilcieni kursē ļoti reti.

Tagad svarīgākais ir pabeigt šo mācību gadu ar sekmīgām atzīmēm un nokārtot eksāmenus, lai iegūtu vidusskolas izglītību.

Sabina Beļajeva 12. klase